سورة محمد

47. സൂറതു മുഹമ്മദ്

[സൂറത്തുൽ - ക്വിതാൽ എന്നും ഇതിന് പേരുണ്ട്]

മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത്-വചനങ്ങൾ 38-വിഭാഗം (റുകൂഅ്)4

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ أَضَلَّ أَعۡمَٰلَهُمۡ ﴿١﴾

﴾1﴿ അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ)തടയുകയും ചെയ്തവർ (ആരോ) അവരുടെ കർമങ്ങളെ അവൻ പാഴാക്കിക്കളയുന്നതാണ്.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَءَامَنُواْ بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡ كَفَّرَ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَأَصۡلَحَ بَالَهُمۡ ﴿٢﴾

﴾2﴿ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ-അതാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥവുമാണ്-വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ - അവരുടെ തിൻമകളെ അവരിൽ നിന്ന് അവൻ (മാപ്പ് നൽകി) മൂടി വെക്കുകയും, അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും.

﴾1﴿ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ അവിശ്വസിച്ചവർ وَصَدُّوا തടയുകയും ചെയ്തു عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് أَضَلَّ അവൻ പിഴവിലാക്കി (പാഴാക്കി)യിരിക്കുന്നു

أَعۡمَـٰلَهُمۡ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ﴾2﴿ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ وَعَمِلُواْ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത وَءَامَنُواْ വിശ്വസിക്കു കയും ചെയ്ത بِمَا نُزِّلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ وَهُوَ ٱلۡحَقُّ അത് യാഥാർത്ഥ്യവുമാണ് مِن رَّبِّهِمۡ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള كَفَّرَ عَنۡهُمۡ അവർക്ക് (ഇവരിൽ നിന്ന്) അവൻ മൂടി (പൊറുത്തു)കൊടുക്കും سَيِّـَٔاتِهِمۡ അവരുടെ തിന്മ കളെ وَأَصۡلَحَ അവൻ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും بَالَهُمۡ അവരുടെ സ്ഥിതി

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱتَّبَعُواْ ٱلۡبَـٰطِلَ وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبَعُواْ ٱلۡحَقَّ مِن رَّبِّهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يَضۡرِبُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ أَمۡثَـٰلَهُمۡ ﴿٣﴾

﴾3﴿ (കാരണം) അത്, അവിശ്വസിച്ചവർ വ്യർത്ഥമായതിനെ പിൻപറ്റുകയും, വിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ടാണ്. അപ്രകാരം, ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ മാതിരികൾ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

﴾3﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ അത് എന്തെന്നാൽ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ അവിശ്വസിച്ചവർ ٱتَّبَعُواْ അവർ പിൻമാറി ٱلۡبَـٰطِلَ വ്യർത്ഥമായത് وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ ٱتَّبَعُواْ അവർ പിൻപറ്റി ٱلۡحَقَّ യഥാർത്ഥം, ന്യായം مِن رَّبِّهِمۡ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം يَضۡرِبُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ആക്കുന്നു, വിവരിക്കുന്നു لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് أَمۡثَـٰلَهُمۡ അവരുടെ ഉപമ(ഉദാഹരണം, മാതിരി)കളെ

രണ്ടാം വചനത്തിൽ ആദ്യം വിശ്വസിച്ചു (آمنوا) എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞ ശേഷം നബിﷺക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചു എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൂർവ്വവേദങ്ങളിലും അവയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളിലും, മുൻ പ്രവാചകൻമാരിലുമെല്ലാം ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും മൊത്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്. നബിﷺക്ക് ലഭിച്ച വേദഗ്രന്ഥമാകുന്ന ഖുർആനിൽ പ്രത്യേകമായും വിശ്വസിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. ഇതാണ് അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

സത്യവിശ്വാസികളുടെയും, അവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതി ഗതികൾ മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമായിരിക്കെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ ഒത്തിണങ്ങിക്കൊണ്ട് സമാധാനപരമായ ഒരന്തരീഷം നിലനിൽക്കുവാൻ മാർഗമില്ല. തമ്മിൽ സംഘർഷവും, സംഘട്ടനവും അനിവാര്യമാണ്. അല്ല, ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സമരഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന ചില നയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَضَرْبَ ٱلرِّقَابِ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّواْ ٱلْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّۢا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَآءً حَتَّىٰ تَضَعَ ٱلْحَرْبُ أَوْزَارَهَا

﴾4﴿ അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചവരുമായി (യുദ്ധത്തിൽ)കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, പിരടികൾ വെട്ടുക! അങ്ങിനെ, നിങ്ങൾ അവരെ (നിർദ്ദയം) ബലഹീനമാക്കിയാൽ അപ്പോൾ ബന്ധനം മുറുക്കി, [ശക്തമാക്കി] ക്കൊള്ളുവിൻ. എന്നിട്ട് പിന്നീട് - ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യുക. ഒന്നുകിൽ തെണ്ടം [മോചനമൂല്യം] വാങ്ങിവിടുക ; യുദ്ധം അതിന്റെ ഭാരങ്ങൾ (ഇറക്കി) വെക്കുന്നത്വരേക്കും (ഇങ്ങിനെ വേണം) അതാണ് (വേണ്ടത്).

ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَٱنتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَاْ بَعْضَكُم بِبَعْضٍ ۗ وَٱلَّذِينَ قُتِلُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٤﴾

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ (സ്വന്തംതന്നെ) അവരിൽ നിന്ന് (പ്രതികാരം നടത്തി) രക്ഷാനടപടി എടുക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, നിങ്ങളിൽ ചിലരെ, ചിലരെക്കൊണ്ട് പരീക്ഷണം ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്). അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, അവരുടെ കർമങ്ങളെ അവൻ പാഴാക്കുന്നതേയല്ല.

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾

﴾5﴿ അവൻ അവരെ (ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്) നയിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ് ; അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും.

وَيُدۡخِلُهُمُ ٱلۡجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمۡ ﴿٦﴾

﴿6﴾ അവരെ അവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും ; അതവൻ അവർക്ക് (നേരത്തെ) പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

﴿4﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ അതിനാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ച
വരെ فَضَرۡبَ ٱلرِّقَابِ എന്നാൽ പിരടികൾ വെട്ടുക حَتَّىٰٓ إِذَآ أَثۡخَنتُمُوهُمۡ അങ്ങനെ നിങ്ങ
ളവരെ ബലഹീനമാക്കിയാൽ, നിർദ്ദയം പെരുമാറിയാൽ فَشُدُّوا۟ അപ്പോൾ മുറു
ക്കുവിൻ, കഠിനമാക്കുക ٱلۡوَثَاقَ ബന്ധനത്തെ فَإِمَّا مَنًّۢا എന്നിട്ട് ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം
ചെയ്യുക بَعۡدُ പിന്നീട് وَإِمَّا فِدَآءً ഒന്നുകിൽ തെണ്ടംവാങ്ങി വിടുക حَتَّىٰ تَضَعَ (ഇറ
ക്കി) വെക്കുന്നത്വരെ ٱلۡحَرۡبُ യുദ്ധം, പട أَوۡزَارَهَا അതിന്റെ ഭാരങ്ങളെ ذَٰلِكَ അതാണ്
وَلَوۡ يَشَآءُ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ لَٱنتَصَرَ അവൻ രക്ഷാനടപടിയെ
ടുക്കും, സഹായം നേടും مِنۡهُمۡ അവരിൽ നിന്ന്, അവരോട് وَلَٰكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും
لِّيَبۡلُوَا۟ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്യാനാണ് بَعۡضَكُم നിങ്ങളിൽ ചിലരെ بِبَعۡضٍ ചില
രെക്കൊണ്ട് وَٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ കൊല്ലപ്പെട്ടവരാകട്ടെ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ
ത്തിൽ فَلَن يُضِلَّ അവൻ പാഴാക്കുന്നതേയല്ല أَعۡمَٰلَهُمۡ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ
﴿5﴾ سَيَهۡدِيهِمۡ അവൻ അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നതാണ് (ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്) നയി
ച്ചുകൊള്ളും وَيُصۡلِحُ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും بَالَهُمۡ അവരുടെ സ്ഥിതി ﴿6﴾ وَيُدۡخِلُهُمُ
അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും ٱلۡجَنَّةَ സ്വർഗത്തിൽ عَرَّفَهَا അതിനെ അവൻ
പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു لَهُمۡ അവർക്ക്

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം :

1) ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ കഴിവതും ശത്രുക്കളെ നിർദ്ദയം കൊലപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കുവാനാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആഗ്രഹമെങ്കിലും, അനിവാര്യമാകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അത് യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാകുന്നു. അങ്ങിനെ ഏറ്റുമുട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവിടെപ്പിന്നെ ശത്രുക്കളെ കഴിയുന്നത്ര ബലഹീനമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തവും ആപൽകരവുമായിരിക്കുമല്ലോ.

2) ശത്രുവിന് ബലക്ഷയം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ കയ്യിൽ കിട്ടിയവരെ പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് ഉപായത്തിലോ മറ്റോ രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അത് കർശനമായ രൂപ

ത്തിലായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. എന്നാൽ, ശത്രുക്കളിൽ കൊല മുഖേന ദൗർബ്ബല്യം നേരിടുന്നതിന് മുമ്പ് അവരെ ചിറപിടിച്ചു ബന്ധത്തിലാക്കുന്ന നയം പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽവെച്ചും ശത്രുക്കളിൽ പലരെയും ബന്ധനത്തിലാക്കുകയും, മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൻഫാൽ 67-68 ൽ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ما كان لنبي أن يكون له أسرى حتى يثحن في الأرض تريدون عرض الدنيا – إلى قوله : عذاب عظيم –الأنفال (സാരം : 'ഭൂമിയിൽ - ശത്രുക്കളെ - നിർദ്ദയം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ ഒരു പ്രവാചകനും തന്നെ കുറെ ബന്ധനസ്ഥർ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. നിങ്ങൾ ഐഹിക വിഭവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പരലോകത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും യുക്തിമാനുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾമേടിച്ചതിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുമായിരുന്നു'. '8:67, 68' ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സൂ: അൻഫാലിലെ ഈ വചനമാണ് ആദ്യം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله أعلم

3) ബന്ധനത്തിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരെ യുക്തമനുസരിച്ച് ഒന്നുകിൽ ദയാദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചു നിരുപാധികം വിട്ടയക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടുകൊടുക്കാം. രണ്ടിൽ ഏതാണ് വേണ്ടത്, മോചനമൂല്യം എന്തായിരിക്കണം, അതിൽ എന്തെല്ലാം ഉപാധികൾ നിശ്ചയിക്കാം ആദിയായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം-സന്ദർഭവും പരിതഃസ്ഥിതിയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്-മുസ്ലിംകളുടെ നേതാവിന് തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

4) ഈ നയം-യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് കഴിയുന്നതും നിർദ്ദയം ശത്രുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കി, പരാജയപ്പെടുത്തുക; പിന്നീട് കിട്ടിയവരെ ബന്ധനത്തിലാക്കുക. അതിന്ശേഷം ദാക്ഷിണ്യമായി വിട്ടയക്കുകയോ, തെണ്ടം വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്ന സമ്പ്രദായം - യുദ്ധഭാരം അവസാനിക്കുന്ന കാലംവരെ തുടരേണ്ടതാണ്. അതായത്, ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾ അതിന് കീഴടങ്ങുകയോ, മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുകയോ ചെയ്യുക വഴി യുദ്ധത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്ന് വരുന്നത് വരെ ഈ നയം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

5) യുദ്ധം മുഖേനയല്ലാതെത്തന്നെ അവിശ്വാസികളെ ശിക്ഷിക്കുവാനും അവരുടെ അക്രമങ്ങൾക്ക് പ്രതികാര നടപടി എടുത്ത് ഇസ്ലാമിന് വിജയം നൽകുവാനും അല്ലാഹുവിന് വേണമെങ്കിൽ കഴിയും. പക്ഷേ, അവനത് ചെയ്യാത്തത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസശക്തി, സഹനം, ക്ഷമ, ത്യാഗസന്നദ്ധത ആദിയായ ഗുണങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു. നിങ്ങളിൽനിന്ന് സമരം ചെയ്യുന്നവരെയും, ക്ഷമാശീലൻമാരെയും വേർതിരിച്ചറിയാതെ നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?(أم حسبتم أن تدخلوا الجنة الخ)

എന്ന് സൂ: ആലുഇംറാൻ 142 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താഴെ 31-ാം വചനത്തിലും ഈ പരീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്.
6) യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ കൊല്ലപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ-തൗഹീദിന്റെ വാക്യം ഉന്നതിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ധർമയുദ്ധത്തിൽ-രക്ത സാക്ഷികളായവരുടെ കർമങ്ങൾ ഒന്നും പാഴാക്കാതെ അവൻ തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും അവർക്ക് നേരത്തെത്തന്നെ-ക്വുർആൻ വഴിയും, നബി ﷺ വഴിയും - പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ചുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും പ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവർക്ക് തങ്ങളുടെ മരണം യാതൊരു തരത്തിലും നഷ്ടകരമല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം കൂടിയായിരിക്കുന്നതാണ്.

യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നുകിൽ ദയ നൽകി വിട്ടയക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യത്തിൻമേൽ വിട്ടയക്കുക എന്നീ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അതിനുപുറമെ കൊലപ്പെടുത്തുക, അടിമയാക്കുക എന്നീ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾകൂടി നബി ﷺ യുടെയും ഖുലഫാഉർറാശിദീന്റെയും കാലത്ത് നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും കാണാം. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളും, ഓരോന്നിന്റെ തെളിവുകളും, വിശദീകരണങ്ങളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതിൽ വലിയ പ്രയോജനവും കാണുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നിരുപാധികം വിടുകയോ, മോചനമൂല്യം വാങ്ങിവിടുകയോ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ-ഏത് പരിതഃസ്ഥിതിയിലും മറ്റൊരു മാർഗവും സ്വീകരിച്ചുകൂടാ-എന്ന് കർശനമായി ശാസിക്കുകയല്ല ഈ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്നും, കേവലം ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകലാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതത് സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് കൂടുതൽ ഗുണകരം ഏതാണോ അത് സ്വീകരിക്കുവാൻ നേതാവിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നുമാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ഈ വിഷയത്തിലുള്ള പണ്ഡിതാഭിപ്രായവും അവയുടെ തെളിവുകളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മർഹൂം സയ്യിദ് ക്വുത്വുബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില കുറിപ്പുകൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. അതിങ്ങിനെ വിവരിക്കാം : 'യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ട വരെ ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചു വിട്ടയക്കുക (المن) അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം നിശ്ചയിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുക (الفداء) എന്നീ രണ്ട് കാര്യംമാത്രമാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ പൊതുനയം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം, ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥി

തികളെ മുൻനിറുത്തി മാത്രം അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ട നടപടികളായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും പരിതഃസ്ഥിതികൾ നേരിടുമ്പോൾ അവയിൽ കരണീയവും യുക്തവുമായത് സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് നബിﷺയുടെയും സ്വഹാബികളുടെയും ചര്യകൾ കാട്ടിത്തരുന്നത്.അല്ലാതെ അവയൊന്നും ഇസ്‌ലാമിലെ സ്ഥിരമായ നയങ്ങളെന്ന നിലക്കല്ല. ഇസ്‌ലാമിന്റെ സ്ഥിരമായ പൊതുനിയമം ഈ ആയത്തിൽ കാണുന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങളിലൊന്ന് സ്വീകരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്'. (ملخصا من ظلال القرآن)

നബിﷺയുടെയും സ്വഹാബത്തിന്റെയും കാലത്ത് ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്ക് പുറമെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മറ്റു നടപടികളെപ്പറ്റി ശരിക്ക് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഗതി ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. നബിﷺ കൊലക്ക് വിധിച്ചവരുടെ കാര്യം എടുക്കുക : യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരെന്ന നിലക്കും ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെന്ന നിലക്കും മാത്രമല്ല അവരെ വധിച്ചതെന്ന് കാണാം. വധിക്കപ്പെട്ട ഓരോ വ്യക്തിയും നബിﷺക്കും ഇസ്‌ലാമിനും എതിരിൽ പ്രകോപനപരവും കടുത്തതുമായ ഉപദ്രവത്തിൽ പേരെടുത്തവരായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിലല്ലാതെ മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ പിടികിട്ടിയാലും അവർ വധിക്കപ്പെടേണ്ടവരുമായിരുന്നു. നബിﷺകൊലക്കുവിധിച്ച നള്ർ, ഉക്ബഃ, ഇബ്നു ഖത്വൽ, കവിയായിരുന്ന അബൂഅസ്സഃ (نضر بن الحارث ، عقبة بن أبي معيط ، ابن خطل ، ابوعزة الشاعر) മുതലായി കൊല്ലപ്പെട്ട ഓരോരുത്തരുടെയും ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. ക്വുറൈളഃ ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളാകട്ടെ, കരാർലംഘനം, കുതന്ത്രം, അട്ടിമറി ആദിയായവ പതിവാക്കിയവരായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അവർതന്നെ സ്വീകരിച്ച ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ (സഅ്ദുബ്നു മുആദ് - റ) തീരുമാനിച്ച വിധി നബിﷺനടപ്പിൽ വരുത്തുകമാത്രമാണ് ചെയ്തതും. ചുരുക്കത്തിൽ, നബിﷺയാകട്ടെ ഖുലഫാഉർ-റാശിദീനാകട്ടെ, യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ, കൊലക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു സംഭവം നോക്കിയാലും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തതല്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേക കാരണം അതിന് പിന്നിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിഞ്ഞോടുന്നവരെയും, യുദ്ധശാലികളല്ലാത്ത വൃദ്ധൻമാർ, കുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ മുതലായവരെയും കൊല്ലരുതെന്നും, യുദ്ധത്തിൽ മുറിവേറ്റു കിടക്കുന്നവരെ ജീവഹാനി വരുത്തരുതെന്നും മറ്റും നബിﷺകർശനമായി വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ബന്ധനത്തിൽപെട്ടവരെ അടിമകളാക്കിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിശോധിച്ചാലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരെ അടിമകളാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അന്ന് പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു നയമായിരു

ന്നു. മുസ്‌ലിംകളിൽനിന്ന് ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെടുന്നവരെ ശത്രുക്കൾ അടിമകളാക്കുന്ന ആ പരിതഃസ്ഥിതി നിലവിലുള്ളപ്പോൾ, ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് പിടിക്കപ്പെടുന്ന ചിലരിലും അത് അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചുവെച്ച മുസ്‌ലിംകളെ പകരം വിട്ടുതരുകയെന്ന ഉപാധിയോടുകൂടി അവരിൽനിന്ന് ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെ നബിﷺവിട്ടുകൊടുക്കുകയുണ്ടായതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ബന്ധനസ്ഥരെ അടിമയാക്കുക എന്ന സൈനിക നയം മറുഭാഗക്കാരിൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം മുസ്‌ലിംകളും അത് ഉപയോഗിക്കുന്നതല്ല. അതേ സമയത്ത് യുദ്ധശാലികളല്ലാത്തവരെ-സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, വൃദ്ധൻമാർ മുതലായവരെ-യാണ് മിക്കവാറും അടിമകളാക്കിയിരുന്നതും. അവരുടെ രക്ഷാധികാരികളും നേതാക്കളും യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുക നിമിത്തം നിരാലംബരായി അവശേഷിക്കുന്നവരായിരിക്കും അവർ. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവരെ അടിമകളാക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഒരു കണക്കിന് അവരുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം മുസ്‌ലിംകൾ ഏറ്റെടുക്കുക എന്നതായിരിക്കും. അതാകട്ടെ, ഒരു ശിക്ഷയായിട്ടല്ല, രക്ഷയായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നതും. അടിമകളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതും, പൂർവ്വ മുസ്‌ലിംകൾ സ്വീകരിച്ചുവന്നതുമായ സമത്വഭാവനയും, നീതിയുമാണതിന് കാരണം. മറ്റേതു സമുദായത്തിലും കാണപ്പെടാത്ത ഒരു വസ്തുതയാണ് അത്. ജാഹിലിയ്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നപ്പോൾ അനുഭവിച്ചതിനെക്കാൾ മെച്ചമായിട്ടാണ് മുസ്‌ലിംകളുടെ കീഴിൽ അവർ അടിമകളെന്ന പേരിൽ ജീവിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നത് ഒരു ചരിത്രസത്യമത്രെ. പലരും അഭിമാനപൂർവ്വം അത് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള സുഗമ മാർഗങ്ങളാകട്ടെ, ഇസ്‌ലാമിൽ കുറച്ചൊന്നുമല്ലതാനും, ഇവിടെ അതൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ സ്ഥിരമായ നിയമവും, പൊതുനയവും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. അതായത്. ഒന്നുകിൽ ദയാപൂർവ്വം വിട്ടയക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം വാങ്ങിവിടുക. എനി, വ്യക്തികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളോ, പൊതുനൻമയോ നോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് മറ്റു രണ്ടു നയങ്ങളും-വധവും അടിമത്തവും - സ്വീകരിക്കുവാൻ നേതാവിന് വിരോധമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. الله أعلم. സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تَنصُرُوا۟ ٱللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

﴾7﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും; നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു തരുകയും ചെയ്യും.

﴾7﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ إِن تَنصُرُوا۟ നിങ്ങള്‍ സഹായിച്ചാല്‍ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ يَنصُرْكُمْ അവന്‍ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും وَيُثَبِّتْ ഉറപ്പിക്കുക (സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും أَقْدَامَكُمْ നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ

അല്ലാഹുവിന്‍റെ മതത്തെയും, അതിന്‍റെ പ്രബോധനത്തെയും സംരക്ഷിക്കുക, അതിനുവേണ്ടുന്ന സേവനങ്ങളും, ത്യാഗങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുക ഇതാണ് അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുക എന്നതിന്‍റെ താല്‍പര്യം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോള്‍, അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക് വിജയവും, പ്രതാപവും നല്‍കുകയും, ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പില്‍ സൈ്ഥര്യവും, ധൈര്യവും നല്‍കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്‌ലിംകള്‍ എക്കാലത്തും – ഈ കാലത്ത് പ്രത്യേകിച്ചും – സദാ ഓര്‍മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. അല്ലാഹുവിന്‍റെ സഹായം എപ്പോള്‍, എവിടെ, മുസ്‌ലിംകള്‍ക്ക് ലഭിക്കാതിരുന്നുവോ, അപ്പോള്‍, അവിടെ അതിന് കാരണക്കാര്‍ മുസ്‌ലിംകള്‍ തന്നെയായിരിക്കുമെന്ന് ഇതില്‍ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. അബൂമൂസല്‍ അശ്അരീ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു : റസൂല്‍ തിരുമേനിﷺയോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു : 'മനുഷ്യന്‍ ധീരത നിമിത്തം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു : രോഷം നിമിത്തം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു ; ശ്രുതിക്ക് വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു ; ഇതില്‍ ഏതാണ് അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗത്തിലുള്ളത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു : 'അല്ലാഹുവിന്‍റെ വാക്യം ഉന്നതമായതാകുവാന്‍ വേണ്ടി ആര്‍ യുദ്ധം ചെയ്തുവോ അവന്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗത്തിലാണ്'. (ബു. മു)

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَتَعْسًا لَّهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٨﴾

﴾8﴿ അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവര്‍ക്ക് അധഃപതനം (അഥവാ നാശംതന്നെ)! അവന്‍ [അല്ലാഹു] അവരുടെ കര്‍മങ്ങള്‍ പാഴാക്കുന്നതുമാണ്.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٩﴾

﴾9﴿ അത്, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ അവര്‍ വെറുത്തുകളഞ്ഞതു നിമിത്തമത്രെ. അതിനാല്‍, അവരുടെ കര്‍മങ്ങളെ അവന്‍ നിഷ്ഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

﴾8﴿ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ فَتَعْسًا എന്നാല്‍ അധഃപതനം, നാശം, വീഴ്ച لَّهُمْ അവര്‍ക്ക് وَأَضَلَّ അവന്‍ പാഴാക്കുകയും ചെയ്യും أَعْمَـٰلَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കര്‍മങ്ങളെ 9. ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا۟ അവര്‍ വെറുത്തുവെന്നത്കൊ

ണ്ടാണ് مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ അല്ലാഹുഅവതരിപ്പിച്ചതിനെ فَأَحْبَطَ അതിനാൽ അവൻ നിഷ്ഫലമാക്കി, ഫലശൂന്യമാക്കി أَعْمَـٰلَهُمْ അവരുടെ കർമങ്ങളെ

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവന്റെ പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കാതെയുമുള്ള കർമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

۞ أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَـٰفِرِينَ أَمْثَـٰلُهَا ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അവർ ഭൂമിയിൽ (കൂടി) സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലേ ? അപ്പോഴവർക്ക് അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന് നോക്കിക്കാണാമല്ലോ, അല്ലാഹു അവ വേരോടെ [അവരുടേതെല്ലാം] തകർത്തുകളഞ്ഞു. (ഈ) അവിശ്വാസികൾക്കും അതുപോലെയുള്ളതുണ്ടായിരിക്കും.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ مَوْلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَأَنَّ ٱلْكَـٰفِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿١١﴾

﴾11﴿ അത് [അതിന് കാരണം], അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചവരുടെ സംരക്ഷകനാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും, അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവർക്ക് ഒരു സംരക്ഷകനുമില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

﴾10﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ അവർ സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, നടന്നിട്ടില്ലേ فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ فَيَنظُرُوا۟ അപ്പോഴവർക്ക് നോക്കിക്കാണാം كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയെന്ന് عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരുടെ കലാശം, പര്യവസാനം مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ള دَمَّرَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു തകർത്ത് عَلَيْهِمْ അവരോടെ, അവരിൽ وَلِلْكَـٰفِرِينَ (ഈ) അവിശ്വാസികൾക്കുമുണ്ട് أَمْثَـٰلُهَا അവപോലുള്ളത് ﴾11﴿ ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّ ٱللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണ് مَوْلَى സംരക്ഷകൻ, യജമാനൻ, ഉടയവൻ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവരുടെ وَأَنَّ ٱلْكَـٰفِرِينَ അവിശ്വാസികൾ ആണെന്നതും لَا مَوْلَىٰ സംരക്ഷകനില്ല (എന്നതും) لَهُمْ അവർക്ക്

ഉഹ്ദ്‌യുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പരാജയം പിണഞ്ഞപ്പോൾ മുശ്‌രിക്കുകൾ വിളിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി ; يوما بيوم لنا عزى ولا عزى لكم (ഒരു ദിവസത്തിനൊരു ദിവസം! ഞങ്ങൾക്ക് ഉസ്സായുണ്ട്, നിങ്ങൾക്ക് ഉസ്സാ ഇല്ലതാനും) അതായത്, ബദ്‌റിൽ ഞങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും ഉഹ്ദിൽ ഞങ്ങൾ വിജയിച്ചു. ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ഉസ്സാ എന്ന ദൈവം (വിഗ്രഹം) ഉണ്ട്. നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ആരുമില്ല എന്ന് താല്പര്യം. ഈ അവസരത്തിൽ അതിന് മറുപടിയായി ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ നബിﷺമുസ്‌ലിംകളോട് കൽപിച്ചു. الله مولانا ولا مولى لكم (അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ സംരക്ഷകനാണ്, നിങ്ങൾക്ക് സംരക്ഷകനില്ലതാനും.) ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് ക്വത്താദഃ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 2

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ

﴾12﴿ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ, അടിഭാഗത്തിൽകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَتَمَتَّعُونَ وَيَأۡكُلُونَ كَمَا تَأۡكُلُ ٱلۡأَنۡعَٰمُ وَٱلنَّارُ مَثۡوٗى لَّهُمۡ ﴿١٢﴾

അവിശ്വസിച്ചവരോ, അവർ സുഖഭോഗമെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും കന്നുകാലികൾ തിന്നുന്നതുപോലെ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ; നരകം അവർക്ക് പാർപ്പിടവുമായിരിക്കും.

﴾12﴿ إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يُدۡخِلُ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ വിശ്വസിച്ചവരെ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്കയും ചെയ്തു جَنَّٰتٖ സ്വർഗങ്ങളിൽ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا അതിന്റെ അടിയിൽകൂടി നടക്കുന്നു, ഒഴുകുന്നു ٱلۡأَنۡهَٰرُ അരുവികൾ, നദികൾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ അവിശ്വസിച്ചവർ يَتَمَتَّعُونَ സുഖമെടുക്കുന്നു وَيَأۡكُلُونَ അവർ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു كَمَا تَأۡكُلُ തിന്നുന്നതുപോലെ ٱلۡأَنۡعَٰمُ കാലികൾ وَٱلنَّارُ നരകം مَثۡوٗى لَّهُمۡ അവർക്ക് പാർപ്പിടമാകുന്നു.

കന്നുകാലികളെപ്പോലെ, മരണപ്പെടുവോളം തിന്നണം, കുടിക്കണം, സുഖ ഭോഗങ്ങളനുഭവിക്കണം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് അവിശ്വാസികൾക്ക് ജീവിതലക്ഷ്യ മായി ഒന്നുമില്ല. അതവർക്ക് തൽക്കാലം സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, പര ലോകത്ത് നരകമാണ് ആധാരം.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِىَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ (നബിയേ)എത്ര രാജ്യമു ണ്ട്, നിന്നെ പുറത്താക്കിയ നിന്റെ രാജ്യത്തെക്കാൾ ശക്തിയിൽ ! ഊക്കേറിയതാകുന്നു അവ (എന്നി ട്ടും) നാം അവരെ [ആ രാജ്യക്കരെ] നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു ! അപ്പോൾ, ഒരു സഹായിയും അവർക്കില്ല.

﴾13﴿ وَكَأَيِّن എത്രയോ ഉണ്ട് مِّن قَرْيَةٍ രാജ്യമായിട്ട് هِىَ أَشَدُّ അത് ഊക്കേറിയതാണ്, കഠിനമാണ് قُوَّةً ശക്തിയിൽ مِّن قَرْيَتِكَ നിന്റെ രാജ്യത്തെക്കാൾ ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَتْكَ നിന്നെ പുറത്താക്കിയ أَهْلَكْنَٰهُمْ അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു فَلَا نَاصِرَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്)സഹായിയേ ഇല്ല لَهُمْ അവർക്ക്.

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ كَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُم ﴿١٤﴾

﴾14﴿ എന്നാൽ, തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള തെളിവോടെ (സൽപാതയിൽ) ആയിരിക്കുന്ന ഒരുവനുണ്ടോ, തന്റെ ദുഷ്പ്രവർത്തി തനിക്ക് അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെടുകയും, (അങ്ങനെ) തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തവരെപ്പോലെയാകുന്നു?!

﴾14﴿ أَفَمَن എന്നാൽ ഒരുവനോ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ അവൻ തെളിവോടെ (തെളിവിൻമേൽ) ആകുന്നു مِّن رَّبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള كَمَن ഒരുവനെപ്പോലെ (ആകുന്നു) زُيِّنَ لَهُۥ അവന്നു അലങ്കാരമാക്കപ്പെട്ടു سُوٓءُ عَمَلِهِۦ അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി وَٱتَّبَعُوٓا۟ അവൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു أَهْوَآءَهُم തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ

നിന്നെ പുറത്താക്കിയ നിന്റെ രാജ്യം എന്ന് പറഞ്ഞത് നബിﷺക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതും അവിടുന്ന് ജനിച്ചു വളർന്നതുമായ മക്കഃയാകുന്നു. സ്വന്തം ജനതയായ ആ നാട്ടുകാരുടെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങളാണല്ലോ നബിﷺയെയും സ്വഹാബികളെയും ആ നാട്വിടുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കിയത്. മക്കഃ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ

വഴിയിൽവെച്ച് നബിﷺമക്കഃയുടെ ഭാഗത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു : 'നീയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ രാജ്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. നീയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ രാജ്യങ്ങളിൽ എനിക്കും ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. മുശ്‌രിക്കുകൾ എന്നെ പുറത്താക്കിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നിൽനിന്ന് പുറത്തുപോരുമായിരുന്നില്ല' . (ابن أبي حاتم) എന്നാൽ, ഇവരെക്കാൾ ശക്തൻമാരും, പ്രബലന്മാരുമായിരുന്ന പല നാട്ടുകാരും തങ്ങളുടെ അക്രമം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ വമ്പിച്ച ശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയരായിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് അവരെ ആരും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുണ്ടായില്ല ; അതുപോലെ ഇവർക്കും വല്ല ശിക്ഷയും ബാധിച്ചേക്കുന്നത് ഇവർ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്. മദീനഃയിൽ വന്ന ശേഷം, അവിടെയും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സ്വൈരജീവിതം അസാധ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് ക്വുറൈശികൾ യുദ്ധസംരംഭങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവതരണം. നബിﷺമദീനഃയിലേക്ക് ഹിജ്റഃ പോരും മദ്ധ്യെ വഴിയിൽവെച്ചാണ് ഈ (13-ാം) വചനം അവതരിച്ചതെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ആ സന്ദർഭം ഈ താക്കീതിന് കൂടുതൽ അനുയോജ്യവുമായിരിക്കുമല്ലോ.

സത്യവിശ്വാസികളും, അവിശ്വാസികളും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യമാണ് 14-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള തെളിവും ലക്ഷ്യവും അനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്ക് അതിൽ സ്ഥാനമില്ല. നേരെമറിച്ച് അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തും അവർക്ക് ഭൂഷണം, ഏത് ദുഷ്ചെയ്തിയും അവർക്ക് അലങ്കാരം. അവരുടെ ഏകാവലംബം അവരുടെ ഇച്ഛകൾതന്നെ. എന്നിരിക്കെ, ഈ രണ്ട്കൂട്ടരും എങ്ങിനെ സമമാകും ?! എങ്ങിനെ യോജിക്കും ?! ഐഹികജീവിതത്തിൽ ഇരുവരും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതുപോലെ, പാരത്രിക ജീവിതത്തിലും അവരുടെ നില പരസ്പര വിരുദ്ധമായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു :

مَّثَلُ ٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَآ أَنْهَـٰرٌ مِّن مَّآءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ وَأَنْهَـٰرٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُۥ وَأَنْهَـٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّـٰرِبِينَ

﴾15﴿ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക് [ഭയഭക്തന്മാർക്ക്] വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വർഗത്തിന്റെ മാതിരി (ഇതാണ്) : അതിൽ, കേട് (വന്നു പകർച്ച) പറ്റാത്ത വെള്ളത്തിന്റെ അരുവികളുണ്ട് ; രുചിവ്യത്യാസം വരാത്ത പാലിന്റെ അരുവികളുണ്ട് ; കുടിക്കുന്നവർക്ക് രസപ്രദമായ മദ്യത്തിന്റെ അരുവികളുണ്ട് ; ശുദ്ധിചെയ്യപ്പെട്ട തേനിന്റെ അരുവികളുമുണ്ട്.

وَأَنْهَـٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَـٰلِدٌ فِى ٱلنَّارِ وَسُقُوا۟ مَآءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ ﴿١٥﴾

അവർക്ക് അതിൽ എല്ലാ (വിധ) ഫലങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും. (പുറമെ) തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും ! (ഇവർ) നരകത്തിൽ നിത്യവാസിയായിരിക്കുന്നവനെപ്പോലെ (യാകുമോ)?! അവർക്ക് ചൂടേറിയ വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അപ്പോൾ, അതവരുടെ കുടലുകളെ നുറുക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു ! [ഇരുകൂട്ടരും ഒരിക്കലും സമമാകുകയില്ല]

﴾15﴿ مَّثَلُ ٱلْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിന്റെ മാതിരി, ഉപമ ٱلَّتِى وُعِدَ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ ٱلْمُتَّقُونَ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക്, ഭയഭക്തൻമാരോട് فِيهَآ أَنْهَـٰرٌ അവയിൽ അരുവികളുടെ مِّن مَّآءٍ വെള്ളത്താലുള്ള, വെള്ളത്തിന്റെ غَيْرِ ءَاسِنٍ കേട് (പകർച്ച, മാറ്റം) പറ്റാത്ത وَأَنْهَـٰرٌ مِّن لَّبَنٍ പാലിനാലുള്ള (പാലിന്റെ)അരുവികളും لَّمْ يَتَغَيَّرْ പകർച്ച (വ്യത്യാസം)വരാത്ത طَعْمُهُۥ അതിന്റെ രുചി, സ്വാദ് وَأَنْهَـٰرٌ അരുവികളും مِّنْ خَمْرٍ കള്ളിനാൽ(കള്ളിന്റെ) لَّذَّةٍ രസമായ, രുചിയുള്ള لِّلشَّـٰرِبِينَ കുടിക്കുന്നവർക്ക് وَأَنْهَـٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ തേനിന്റെ അരുവികളും مُّصَفًّى തെളിയിക്കപ്പെട്ട, ശുദ്ധ وَلَهُمْ فِيهَا അവർക്ക് അതിലുണ്ട്താനും مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ എല്ലാ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും لَّمْ يَتَغَيَّرْ പാപമോചനവും مِّن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് كَمَنْ ഒരുവനെ (ചിലരെ) പോലെ هُوَ خَـٰلِدٌ അവൻ നിത്യവാസിയാണ് فِى ٱلنَّارِ നരകത്തിൽ وَسُقُوا۟ അവർക്ക് കുടിപ്പിക്കുക (കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുക)യും ചെയ്യും مَآءً حَمِيمًا ചൂടേറിയ വെള്ളം فَقَطَّعَ അപ്പോഴത് നുറുക്കും, തുണ്ടമാക്കും أَمْعَآءَهُمْ അവരുടെ കുടലുകളെ.

സ്വർഗീയ വസ്തുക്കളെല്ലാം, നമ്മുടെ ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്ര സാമ്യമേയുള്ളൂവെന്നും, അവയെപ്പറ്റി നമുക്കറിയുന്ന പേരുകളിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂവെന്നും ഇതിനുമുമ്പ് ചിലപ്പോഴെല്ലാം നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളെയും, അവിശ്വാസികളെയും കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ, ഇരുമുഖൻമാരായി വർത്തിക്കുന്ന കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

وَمِنۡهُم مَّن يَسۡتَمِعُ إِلَيۡكَ حَتَّىٰٓ إِذَا خَرَجُواْ مِنۡ عِندِكَ قَالُواْ لِلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ അവരിലുണ്ട്, നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ചെവികൊടുക്കുന്ന ചിലര്‍ ; അങ്ങനെ, നിന്റെ അടുക്കല്‍നിന്ന് അവര്‍ പുറത്ത്പോയാല്‍, ജ്ഞാനം നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരോട് അവര്‍ പറയും : എന്താണദ്ദേഹം (ഈ) അടുത്ത അവസരത്തില്‍ പറഞ്ഞത് ?!

തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹു മുദ്രവെച്ചിട്ടുള്ളവരത്രെ അക്കൂട്ടര്‍, അവര്‍ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴿16﴾ وَمِنۡهُم അവരിലുണ്ട് مَّن يَسۡتَمِعُ ചെവികൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിക്കുന്ന)ചിലര്‍ إِلَيۡكَ നിന്നിലേക്ക് حَتَّىٰٓ إِذَا خَرَجُواْ അങ്ങനെ അവര്‍ പുറത്ത്പോയാല്‍ مِنۡ عِندِكَ നിന്റെ അടുക്കല്‍നിന്ന് قَالُواْ അവര്‍ പറയും لِلَّذِينَ യാതൊരുവനോട് أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ അറിവ് (ജ്ഞാനം) നല്‍കപ്പെട്ട مَاذَا قَالَ അവന്‍ (അദ്ദേഹം) എന്തുപറഞ്ഞു, പറഞ്ഞതെന്ത് ءَانِفًا അടുത്ത സമയം (അല്പം മുമ്പ്) أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ അവര്‍ യാതൊരു കൂട്ടരാണ് طَبَعَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു മുദ്രവെച്ചതായ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക് وَٱتَّبَعُوٓاْ അവര്‍ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു أَهۡوَآءَهُمۡ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ.

وَٱلَّذِينَ ٱهۡتَدَوۡاْ زَادَهُمۡ هُدًى وَءَاتَىٰهُمۡ تَقۡوَىٰهُمۡ ﴿١٧﴾

﴿17﴾ നേര്‍മാര്‍ഗം സ്വീകരിച്ചവരാകട്ടെ, അവര്‍ക്ക് അവന്‍ നേര്‍മാര്‍ഗം വര്‍ദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അവരുടെ സൂക്ഷ്മത [അവര്‍ക്ക് വേണ്ടുന്ന ഭയഭക്തി] നല്‍കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

﴿17﴾ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുവര്‍ ٱهۡتَدَوۡاْ അവര്‍ നേര്‍മാര്‍ഗം സ്വീകരിച്ചു (പ്രാപിച്ചു) زَادَهُمۡ അവന്‍ അവര്‍ക്ക് വര്‍ദ്ധിപ്പിക്കും هُدًى നേര്‍മാര്‍ഗം, മാര്‍ഗദര്‍ശനം وَءَاتَىٰهُمۡ അവര്‍ക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും تَقۡوَىٰهُمۡ അവരുടെ സൂക്ഷ്മത, ഭയഭക്തി

മദീനഃയില്‍ ഇസ്‌ലാമിന്റെ വൈരികളായ മുനാഫിക്വു (കപടവിശ്വാസി)കളുടെ ചില സ്വഭാവങ്ങളാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. മുസ്‌ലിംകളുടെ ഇടയില്‍ വരു

മ്പോൾ ഇവർ മുസ്‌ലിംകളെപ്പോലെ പെരുമാറും. വിട്ടുപോയാൽ പരിഹാസവും, കുസൃതിയും, അട്ടിമറി പ്രവർത്തനങ്ങളും!. നബിﷺയുടെ സദസ്സിൽ ചെന്ന് അവിടുത്തെ സംസാരങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും മുസ്‌ലിംകളെപ്പോലെ ഇവരും ചെവികൊടുത്ത് കേൾക്കും. പക്ഷേ, മനസ്സിൽ അവഗണനയും, പരിഹാസവുമായിരിക്കുമല്ലോ. പറയുന്ന കാര്യം ശരിക്ക് ഗ്രഹിക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ഇല്ല. സദസ്സ് വിട്ടശേഷം, കാര്യം ശരിക്ക് കേട്ടു ഗ്രഹിച്ച സത്യവിശ്വാസികളോട് ചോദിക്കും : അല്ലാ, എന്താണദ്ദേഹം അൽപം മുമ്പ് പറഞ്ഞത് ?! ഈ ചോദ്യത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നത്. നല്ല വഴിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിലോ നബിﷺയുടെ മൊഴികൾ കേട്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിലോ താൽപര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കേട്ട സംസാരം വേണ്ടത്പോലെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് ഒന്ന്. മനസ്സിലായാൽ തന്നെയും, അതിനുനേരെയുള്ള പരിഹാസപ്രകടനം മറ്റൊന്ന്. ഇത്തരം ദുഷ്ടഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് നന്മ പ്രവേശിക്കുക ?! അവരിൽ നിന്ന് എങ്ങിനെയാണ് നന്മ പുറത്ത് വരുക ?! അവരെ നയിക്കുവാൻ അവരുടെ ദേഹേച്ഛകളും, സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളുമല്ലാതെ മറ്റെന്തുണ്ട്?! അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അവരെ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റിയും കൊണ്ട് സൻമാർഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് മേൽക്കുമേൽ മാർഗദർശനങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന സൂക്ഷ്മതയും ഭയഭക്തിയും അവർക്ക് അവൻ പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു.

فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَآءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرَىٰهُمْ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ എനി, അന്ത്യസമയത്തെ-അതവർക്ക് പെട്ടെന്ന് വന്നെത്തുന്നതിനെ-യല്ലാതെ അവർ (മറ്റുവല്ലതും) നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?!

എന്നാൽ, അതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ വന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് - അതവർക്ക് വന്നാൽ - അവരുടെ ഉപദേശം (പ്രയോജനപ്പെടുക)?!

﴾18﴿ فَهَلْ يَنظُرُونَ എനി, (എന്നാൽ) അവർ നോക്കുന്നുവോ, കാത്തിരിക്കുന്നോ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ അന്ത്യസമയത്തെയല്ലാതെ أَن تَأْتِيَهُم അതവർക്ക് വരുന്നതിനെ بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്, യാദൃച്ഛികമായി فَقَدْ جَآءَ എന്നാൽ, വന്നുകഴിഞ്ഞു أَشْرَاطُهَا അതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ, ഉപാധികൾ فَأَنَّىٰ لَهُمْ എന്നിരിക്കെ അവർക്ക് എങ്ങിനെയാണ്, എവിടെ നിന്നാണ് إِذَا جَآءَتْهُمْ അതവർക്ക് വന്നാൽ ذِكْرَىٰهُمْ അവരുടെ ഉപദേശം

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഹൃദയം ദുഷിച്ചു മരവിച്ചവർക്ക് ബോധം വരുന്നതിനെ എനി വല്ലതും കാത്തിരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് ലോകാവസാനഘട്ടമല്ലാതെ മറ്റെന്താണുള്ളത് ?! അതാണെങ്കിൽ, യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ, വളരെ പെട്ടെന്നായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. അതിന് എനി വളരെയൊന്നും കാലതാമസവുമില്ല. അടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. അത് സമീപിച്ചതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ വന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, അതങ്ങ് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് ഉപദേശവും, ബോധവും എവിടെനിന്ന് കിട്ടുവാനാണ് ?! അതെങ്ങിനെ ഫലപ്പെടുവാനാണ് ?! എന്ന് സാരം.

അന്ത്യപ്രവാചകനായ നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ആഗമനംതന്നെ ലോകാവസാനം അടുത്തതിന്റെ ഒരു പ്രധാന അടയാളമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് ചൂണ്ടുവിരലും നടുവിരലും കാട്ടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തതും : ഞാനും അന്ത്യസമയവും ഈ രണ്ടുവിരലുകൾപോലെ അടുത്തതായിട്ടാണ് എന്നെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. (بعثت أنا والساعة كهاتين وأشار بالسبابة والوسطى–متفق) ഇതു മാത്രമല്ല, വേറെയും പല കാര്യങ്ങൾ കിയാമത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായി നബി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാവുന്നതാണ്. പലതും നാം കണ്ടും അനുഭവിച്ചും വരുന്നു. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ധാർമികമൂല്യങ്ങളെയും, മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെയും പരസ്യമായി പരിഹാസ്യമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ലോകഗതി ആ മഹാപ്രളയത്തിലേക്ക് ലോകം എത്താറായതിന്റെ സൂചനകളാണ്. ഏത് ദിവസവും, ഏത് നിമിഷവും അത് സംഭവിക്കാം. എപ്പോഴാണ്, ഏത് നിമിഷമാണ് എന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. മറ്റാർക്കും അതിനെപ്പറ്റി തരിമ്പ്പോലും അറിയുന്നതല്ല.

فَٱعْلَمْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَىٰكُمْ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ (അങ്ങിനെയാണ് കാര്യങ്ങൾ) ആകയാൽ, അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും ഇല്ലെന്ന് (നബിയേ) നീ അറിയുക, നിന്റെ പാപത്തിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും സത്യവിശ്വാസിനികൾക്കും വേണ്ടിയും നീ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ ചലനസ്ഥലവും, നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലവും അറിയുന്നതാണ്.

﴾19﴿ فَٱعْلَمْ ആകയാൽ (എന്നാൽ) നീ അറിയുക أَنَّهُۥ നിശ്ചയമായും കാര്യം لَآ إِلَٰهَ ഒരു ആരാധ്യനേയില്ല إِلَّا ٱللَّهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ وَٱسْتَغْفِرْ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക لِذَنۢبِكَ നിന്റെ പാപത്തിന് وَلِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്

വേണ്ടിയും وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ സത്യവിശ്വാസിനികൾക്ക് വേണ്ടിയും وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ അല്ലാഹു അറിയുന്നു مُتَقَلَّبَكُمْ നിങ്ങളുടെ ചലനസ്ഥലം, നിങ്ങളുടെ കറക്കം, വിഹാരം وَمَثْوَىٰكُمْ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടവും, താമസിക്കുന്നതും.

പകൽസമയം വിവിധ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലും, രാത്രിസമയം അടങ്ങിഒതുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലും നിങ്ങളുടെ പൂർണവിവരം അല്ലാഹു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് സാരം. അല്ലെങ്കിൽ, ഐഹികജീവിതത്തിൽ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴത്തെ വിവരവും, പാരത്രികജീവിതത്തിൽ എത്തിചേർന്നാലത്തെ സ്ഥിതികളും അറിയാം എന്നും ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. الله أعلم

തൗഹീദിൽ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് അതിന്റെ മുദ്രാവാക്യം ഉയർത്തുവാനും, പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, എതിരാളികളുടെ ചെയ്തികളെ അവഗണിക്കുവാനും ഉണർത്തിയശേഷം, സ്വന്തം ദേഹത്തിനും, സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീപുരുഷൻമാർക്കുവേണ്ടിയും പാപമോചനം തേടുവാനും നബിﷺയോട് കല്പിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ സാധാരണ ജനങ്ങളെപ്പോലെ പാപം ചെയ്യുന്നവരല്ല. നബിﷺയുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു പൊറുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് സൂ:ഫത്ഹിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെ പാപങ്ങൾ എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും കല്പനകളെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുക എന്നതായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. പ്രവാചകൻമാരുടെ പദവി എത്ര ഉന്നതവും പരിശുദ്ധവുമാണെങ്കിലും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളും, അല്ലാഹുവിനോട് കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരുമാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് കേവലം നിസ്സാരമായ ചില സംഗതികൾപോലും - മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവ പാപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും-അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ഏത് നിലക്ക് നോക്കിയാലും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാർ അവനോട് പാപമോചനത്തിനും മാപ്പിനും അപേക്ഷിക്കുന്നത് അവന്റെ മുമ്പിൽ താഴ്മ അർപ്പിക്കലാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. കൂടാതെ, പ്രവാചകൻമാരാകട്ടെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ജനങ്ങൾക്ക് മാതൃക കാണിക്കേണ്ടുന്നവരുമാണ്. ഈ വസ്തുത നബിﷺയുടെ ഹദീഥുകളിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺഅരുളിച്ചെയ്യുന്നു : 'ഹേ, മനുഷ്യരേ ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഞാൻതന്നെ, അവനോട് ദിവസം നൂറുപ്രാവശ്യം പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നു'. (മുസ്ലിം) നബിﷺപ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി അബൂമൂസൽ അശ്അരീ

(ററ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥന നാം ഓരോരുത്തരും സദാ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരത്രെ. അതിലേ വാചകങ്ങൾ ഇതാണ് :

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي وَخَطَئِي وَعَمْدِي وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(സാരം : അല്ലാഹുവേ ! എന്റെ പിഴവും, എന്റെ അജ്ഞതയും, എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ക്രമം തെറ്റിയതും, എന്നെക്കാൾ നിനക്കറിയാവുന്നതുമെല്ലാം നീ എനിക്ക് പൊറുത്തുതരേണമേ! അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ കാര്യമായി ചെയ്തതും, തമാശയായി ചെയ്തതും, ഞാൻ അബദ്ധം ചെയ്തതും, കൽപിച്ചുകൂട്ടിചെയ്തതും എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരേണമേ ; അങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാ തെറ്റുകളും എന്റെ പക്കലുണ്ട്. അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ മുമ്പ് ചെയ്തതും പിന്നീടു ചെയ്യുന്നതും, ഞാൻ സ്വകാര്യമാക്കിവെച്ചതും, പരസ്യമാക്കിയതും, എന്നെക്കാൾ നിനക്കറിയാവുന്നതുമെല്ലാം എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരേണമേ! നീയാണ് - എല്ലാ കാര്യവും- മുന്നോട്ടാക്കുന്നവൻ, നീയാണ് - എല്ലാം - പിന്നോട്ടാക്കുന്നവനും, നീ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു. (ബു; മു)

സജ്ജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവിങ്കൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, നബിമാർ-അതും തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ നൻമക്ക്വേണ്ടി - ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവിങ്കൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതുമായിരിക്കും. ഒരു സംഭവത്തിൽ, നബിയുടെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന മദ്ധ്യെ സൂ: നിസാഉ് 64-ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു : 'അവർ തങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച അവസരത്തിൽ, അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും, അവർക്ക്വേണ്ടി റസൂലും പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനായും കരുണാനിധിയായും അവർ കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു'. (ولو أنهم إذ ظلموا إلى قوله رحيما–النساء:٦٤)

വിഭാഗം -3

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ

﴾20﴿ വിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു : ഒരു സൂറത്ത് [അദ്ധ്യായം] അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്?! എന്നാൽ, (വ്യക്തമായി) നിയമം

فَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا ٱلْقِتَالُ ۙ رَأَيْتَ ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ ٱلْمَغْشِىِّ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ ۖ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٠﴾

വിവരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സൂറത്ത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, അതിൽ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല രോഗമുള്ളവരെ (നബിയേ) നിനക്ക് കാണാം ; മരണം (ആസന്നമായത്) നിമിത്തം ബോധക്ഷയം പിടിപെട്ടവൻ നോക്കും പ്രകാരം നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അവർ നോക്കുന്നതായിട്ട്, എന്നാൽ, അവർക്ക് വേണ്ടത് [യോജിച്ചത്] തന്നെയാണ് (അത്)

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ ٱلْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا۟ ٱللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ അനുസരണവും, ഉചിതമായ (നല്ല) വാക്കും, (അതാണ് വേണ്ടത്) എനി, കാര്യം (ഉറപ്പിച്ച്) തീർച്ചയായിക്കഴിഞ്ഞാലോ, അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനോട് അവർ (പറഞ്ഞ) സത്യം പാലിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതവർക്ക് ഉത്തമമമാകുമായിരുന്നു.

﴾20﴿ وَيَقُولُ പറയും, പറയുന്നു ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ വിശ്വസിച്ചവർ لَوْلَا نُزِّلَتْ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ് سُورَةٌ ഒരു സൂറത്ത്, അദ്ധ്യായം فَإِذَآ أُنزِلَتْ എന്നാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ നിയമം വിവരിക്കപ്പെട്ട (നിയമപ്രധാനമായ, ബലവത്തായ) ഒരു അദ്ധ്യായം وَذُكِرَ فِيهَا അതിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും ٱلْقِتَالُ യുദ്ധം, യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി رَأَيْتَ നീ (നിനക്ക്)കാണും ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളവരെ مَّرَضٌ വല്ല രോഗവും, ഒരു രോഗം يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നതായി إِلَيْكَ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് نَظَرَ ٱلْمَغْشِىِّ عَلَيْهِ ബോധക്ഷയം പിടിപെട്ടവന്റെ നോട്ടം مِنَ ٱلْمَوْتِ മരണത്താൽ فَأَوْلَىٰ അപ്പോൾ വേണ്ടപ്പെട്ടതാണ് (കൂടുതൽ യോജിച്ചതാണ്) لَهُمْ അവർക്ക് ﴾21﴿ طَاعَةٌ അനുസരണമാണ് وَقَوْلٌ വാക്കും مَّعْرُوفٌ ഉചിതമായ, സദാചാരപരമായ, നല്ല, മര്യാദപ്പെട്ട فَإِذَا عَزَمَ എനി തീർച്ചപ്പെട്ടാൽ, നിശ്ചയമായാൽ ٱلْأَمْرُ കാര്യം فَلَوْ صَدَقُوا۟ അപ്പോഴവർ സത്യം പറയുകയാണങ്കിൽ (സത്യം പാലിച്ചാൽ) ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് لَكَانَ അതാകുമായിരുന്നു خَيْرًا لَّهُمْ അവർക്ക് ഗുണം, ഉത്തമം.

ശത്രുക്കളാൽ പൊറുതിമുട്ടുകയും, മദീനഃയിൽ ഇസ്‌ലാമിന് കുറേയൊക്കെ സ്വീകരണം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ, യുദ്ധസംബന്ധമായി വല്ല വഹ്‌യുകളും ലഭിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കും. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവരോടൊപ്പം കപടവിശ്വാസികളും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അങ്ങിനെ വല്ല വഹ്‌യുകളും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ കപടവിശ്വാസികളുടെ മട്ടുമാറും. അവർ മരണഗോഷ്ടികൾ കാട്ടുവാൻ തുടങ്ങും. അത് സ്വാഭാവികവുമാണ്. നേരെ മറിച്ച് കൽപനയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയും, നല്ല വാക്ക് പറയുകയുമാണവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്ന സന്ദർഭം നേരിട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, യാതൊരു പരിഭ്രമമോ, പ്രതിഷേധമോ കൂടാതെ അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയും മുമ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന സന്നദ്ധത പ്രായോഗികമായി തെളിയിക്കുകയും വേണ്ടിയിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അത് അവർക്ക് തന്നെ ഗുണമായിരിക്കുന്നതുമാണ് എന്ന് സാരം.

فأولى لهم (അവർക്ക് വേണ്ടതത്തന്നെ) എന്ന വാക്യം രണ്ടുമൂന്ന് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

1) യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ അവതരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ നിന്ന് അത്തരം പ്രതികരണം ഉണ്ടാകുന്നത് അവരുടെ സ്ഥിതിക്ക് യോജിച്ചതും സ്വാഭാവികവുമാണ്.

2) അവരുടെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ച് അവർക്ക് വേണ്ടതുണ്ട്, അഥവാ നാശമാണവർക്കുള്ളത് എന്ന്. ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ചും ആ വാക്യം അതോടെ അവസാനിക്കുന്നതും, തൊട്ട (21-ാം വചനവുമായി ഘടനയിൽ ബന്ധമില്ലാത്തതുമായിരിക്കും.

3) അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അനുസരണവും നല്ല വാക്കുകളുമാണ്. അഥവാ പരിഭ്രമമോ വെറുപ്പോ അല്ല എന്ന്. ഇതനുസരിച്ച് ഈ വാക്യം അപൂർണവും, തുടർന്നുള്ള ആയത്തുമായി ഘടനാബന്ധം ഉള്ളതുമായിരിക്കും. അതിന്റെ പൂർണരൂപം فأولى لهم طاعة وقول معروف (അപ്പോൾ അവർക്ക് വേണ്ടത് അനുസരണവും ഉചിതമായ വാക്കുമാകുന്നു.) എന്നുമായിരിക്കും. കപടവിശ്വാസികളെ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓا۟ أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കൈകാര്യം നേടിയാൽ, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ രക്തബന്ധങ്ങളെ മുറിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തേക്കുമോ ?!

﴿22﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങളായേക്കുമോ إِن تَوَلَّيْتُمْ നിങ്ങൾ കൈകാര്യം(അധികാരം) നേടിയാൽ أَن تُفْسِدُوا۟ നിങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ وَتُقَطِّعُوٓا۟ മുറിച്ചുകളയുവാനും أَرْحَامَكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ത (കുടുംബ)ബന്ധങ്ങൾ.

അതെ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയായിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ പക്കലെങ്ങാനും ജനങ്ങളുടെ കൈകാര്യവും അധികാരവും വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ ചെയ്തേക്കുക നാട്ടിൽ പലതരം കുഴപ്പവും വഴക്കും ഉണ്ടാക്കലായിരിക്കും എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു :

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰٓ أَبْصَـٰرَهُمْ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ അക്കൂട്ടർ, അല്ലാഹു ശപിച്ചിട്ടുള്ളവരത്രെ. അങ്ങനെ അവൻ അവർക്ക് ബധിരത നൽകുകയും അവരുടെ കണ്ണുകളെ അന്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَآ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ അവർക്ക് ക്വുർആൻ ഉറ്റാലോചിച്ചു നോക്കിക്കൂടേ ?! എന്നാലവർക്ക് കാര്യം ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ: അതല്ല, (ഒരു പക്ഷേ)വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും അവയുടെതായ പൂട്ടുകൾ ഉണ്ടോ ?!

﴿23﴾ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ അവർ യാതൊരു കൂട്ടരത്രെ لَعَنَهُمُ അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു ٱللَّهُ അല്ലാഹു فَأَصَمَّهُمْ അങ്ങനെ ബധിരത(കേട്ടുകൂടായ്മ)യുണ്ടാക്കി فَأَصَمَّهُمْ അന്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു أَبْصَـٰرَهُمْ അവരുടെ കണ്ണുകളെ, കാഴ്ചകളെ ﴿24﴾ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ എന്നാലവർക്ക് ഉറ്റാലോചിച്ചുകൂടേ, ആലോചിക്കുന്നില്ലേ ٱلْقُرْءَانَ ക്വുർആനെ أَمْ അതല്ല (ഉണ്ടോ) عَلَىٰ قُلُوبٍ വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും, ഹൃദയങ്ങളിലും, ഹൃദയങ്ങളുടെമേൽ أَقْفَالُهَا അവയുടെ പൂട്ടുകൾ

ബധിരൻമാരാക്കി എന്നും അന്ധൻമാരാക്കി എന്നും പറഞ്ഞതും, ഹൃദയങ്ങൾക്ക് പൂട്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചതും, ആ കപടവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് നൻമ പ്രവേശിക്കുവാൻ മാർഗമില്ലാത്ത വിധം അവ ദുഷിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുവാനാണ്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പൂട്ടുകളുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും പൂട്ടുകളുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചത് അവരുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചതുമാകുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱرۡتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلۡهُدَى ٱلشَّيۡطَٰنُ سَوَّلَ لَهُمۡ وَأَمۡلَىٰ لَهُمۡ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ നിശ്ചയമായും, തങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗം വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം പിന്നോട്ട് തിരിച്ചുപോയിട്ടുള്ളവർ, അവർക്ക് പിശാച്(അവരുടെ ചെയ്തികളെ) അലങ്കൃതമാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കവൻ (വ്യാമോഹങ്ങളെ) അയച്ചിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لِلَّذِينَ كَرِهُواْ مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ سَنُطِيعُكُمۡ فِي بَعۡضِ ٱلۡأَمۡرِۖ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ إِسۡرَارَهُمۡ ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ അത്, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ വെറുത്തിട്ടുള്ളവരോട് അവർ പറഞ്ഞതുനിമിത്തമത്രെ : ചില കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത് അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿25﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ ٱرۡتَدُّواْ തിരിച്ചുപോയ, ഭ്രഷ്ടരായ, മടങ്ങിപ്പോയ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِم തങ്ങളുടെ പിന്നോട്ട് (പിൻതിരിഞ്ഞു) مِّنۢ بَعۡدِ ശേഷം مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ അവർക്ക് വ്യക്തമായതിന്റെ ٱلۡهُدَى സൻമാർഗം ٱلشَّيۡطَٰنُ പിശാച് سَوَّلَ لَهُمۡ അവർക്ക് അലംകൃതമാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു وَأَمۡلَىٰ لَهُمۡ അയച്ചുകൊടുക്കുക (നീട്ടിക്കൊടുക്കുക)യും ചെയ്തു അവർക്ക് ﴿26﴾ ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ അവർ പറഞ്ഞത്കൊണ്ടത്രെ لِلَّذِينَ كَرِهُواْ വെറുത്തവരോട് مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിനെ سَنُطِيعُكُمۡ ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാം فِي بَعۡضِ ٱلۡأَمۡرِۖ ചില കാര്യത്തിൽ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ അല്ലാഹു അറിയും, അറിയുന്നു إِسۡرَارَهُمۡ അവരുടെ രഹസ്യമാക്കൽ, രഹസ്യം പറയൽ

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ വെറുത്തവർ എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. അവരുമായി സ്വകാര്യ കൂട്ടുകെട്ടുകൾ പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് കപടവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നത്. ഞങ്ങൾ വെളിയിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ കൂടെയാണെങ്കിലും എല്ലാ വിഷയത്തിലും അവരുമായി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. ചില കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് വിധേയരാണ്. എന്നിങ്ങിനെ അവർ അവിശ്വാസികളെ ധരിപ്പിക്കുകയും, അതിനാവശ്യമായ കുത്തിത്തിരിപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അവരുടെ പതിവാണ്. യുദ്ധ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലാണ് ഇത്തരം ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ അവർ നടത്തുക. ഇതൊന്നും അല്ലാഹുവിന് അജ്ഞാതമല്ല. അവരുടെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് അവരെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَـٰرَهُمْ ﴿٢٧﴾

﴿27﴾(ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് കാര്യം) എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ മുഖങ്ങളെയും, പിൻപുറങ്ങളെയും അടിച്ചുകൊണ്ട് മലക്കുകൾ അവരെ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ [മരണപ്പെടുത്തുമ്പോൾ] എങ്ങിനെയിരിക്കും അവരുടെ സ്ഥിതി ?!

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُوا۟ مَآ أَسْخَطَ ٱللَّهَ وَكَرِهُوا۟ رِضْوَٰنَهُۥ فَأَحْبَطَ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ അല്ലാഹുവിനെ ക്രോധപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെ അവർ പിൻപറ്റുകയും, അവന്റെ പ്രീതിയെ അവർ വെറുക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് അത്. അതിനാൽ അവരുടെ കർമങ്ങൾ അവൻ ഫലശൂന്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

﴿27﴾ فَكَيْفَ എന്നാൽ എങ്ങിനെയിരിക്കും إِذَا تَوَفَّتْهُمُ അവരെ പൂർണമായി പിടിക്കുമ്പോൾ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ മലക്കുകൾ يَضْرِبُونَ അവർ അടിച്ചുകൊണ്ട് وُجُوهَهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളെ, മുഖത്ത് وَأَدْبَـٰرَهُمْ പിൻപുറങ്ങളെയും, പുറത്തും ﴿28﴾ ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُوا۟ അവർ പിൻപറ്റിയത്കൊണ്ടാണ് مَآ أَسْخَطَ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ ക്രോധപ്പെടുത്തുന്ന (കോപപ്പെടുത്തുന്ന) കാര്യം وَكَرِهُوا۟ അവർ വെറുക്കുകയും (ചെയ്തത്) رِضْوَٰنَهُۥ അവന്റെ പ്രീതി, പൊരുത്തം فَأَحْبَطَ അതിനാൽ അവൻ ഫലശൂന്യമാക്കി أَعْمَـٰلَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തന(കർമ)ങ്ങളെ.

പരലോകജീവിതത്തിൽ മാത്രമല്ല, മരണവേളയിലും മലക്കുകളിൽ നിന്ന് അവർക്ക് ചില ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും, അതിനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ മരണവേളയിൽ മലക്കുകൾ വരുമെന്നും, സജ്ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അവരുടെ സമീപനം വളരെ സന്തോഷകരമായ രൂപത്തിലും, ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വളരെ കഠിനമായ രൂപത്തിലും ആയിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (32:11; 41:30; 6:93; മുതലായവ നോക്കുക) توفىഎന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽഅർത്ഥം മരണപ്പെടുത്തി എന്നല്ലെന്നും, പൂർണമായെടുത്തു എന്നും മറ്റുമാണെന്നും സൂ: സുമർ-42 ന്റെ വിവരണത്തിൽ വായിച്ചത് ഇവിടെയും സ്മരണീയമാകുന്നു.

വിഭാഗം - 4

أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ ٱللَّهُ أَضْغَـٰنَهُمْ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ അതല്ല, (ഒരു പക്ഷേ)ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവർ വിചാരിക്കുന്നുവോ, അവരുടെ ഈർഷ്യതകളെ അല്ലാഹു വെളിക്കു വരുത്തുന്നതേയല്ല എന്ന് ?!

﴾29﴿ أَمْ حَسِبَ അതല്ല, വിചാരിച്ചുവോ ٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ فِى قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട് مَّرَضٌ വല്ല രോഗവും, ഒരു രോഗം أَن لَّن يُخْرِجَ പുറത്താക്കുന്നതേയല്ല എന്ന് ٱللَّهُ അല്ലാഹു أَضْغَـٰنَهُمْ അവരുടെ വിദ്വേഷങ്ങളെ (ഈർഷ്യത, പക)

وَلَوْ نَشَآءُ لَأَرَيْنَـٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَـٰهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِى لَحْنِ ٱلْقَوْلِ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَـٰلَكُمْ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ (നബിയേ) നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവരെ നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തരുമായിരുന്നു ; അങ്ങിനെ, അവരുടെ ലക്ഷണംകൊണ്ട് നിനക്കവരെ (ശരിക്ക്) മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. വാക്കിന്റെ ശൈലിയിൽ (സ്വരവ്യത്യാസംകൊണ്ട്)നിശ്ചയമായും നിനക്കവരെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം അറിയുന്നു.

﴾30﴿ وَلَوْ نَشَآءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ لَأَرَيْنَٰكَهُمْ അവരെ നാം കാണിച്ചു തരുമായിരുന്നു فَلَعَرَفْتَهُم അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവരെ നീ മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു بِسِيمَٰهُمْ അവരുടെ അടയാളം (പ്രത്യേകത)കൊണ്ട് وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നിന ക്കവരെ മനസ്സിലാക്കാം, പരിചയപ്പെടാം فِى لَحْنِ സംസാര ശൈലിയിൽ, സ്വരമാ റ്റത്തിൽ ٱلْقَوْلِ വാക്കിന്റെ (പറയുന്നതിന്റെ) واللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു أَعْمَالَكُمْ നിങ്ങ ളുടെ പ്രവൃത്തികളെ അറിയുന്നു

മുസ്‌ലിം വേഷമണിഞ്ഞ മുനാഫിഖുകളായ വ്യക്തികൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ല, അവനത് വേണ്ടെന്നുവെ ച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതേസമയത്ത് അവരുടെ സംസാരഗതിയിൽ നിന്നും, സ്വര ങ്ങളിൽ നിന്നും തന്നെ നബിﷺക്ക് അവരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുന്നതുമാണ് എന്ന് സാരം. ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചതിന് ശേഷം നബിﷺഅങ്ങനെ, പല വ്യക്തികളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ ٱلْمُجَٰهِدِينَ مِنكُمْ وَٱلصَّٰبِرِينَ وَنَبْلُوَا۟ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സമര ശാലികളെയും, ക്ഷമാശീലൻമാ രെയും (പ്രത്യക്ഷത്തിൽ) അറിയു കയും, നിങ്ങളുടെ വർത്തമാന ങ്ങളെ (സ്ഥിതിഗതികളെ) പരീക്ഷി ച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ നാം പരീ ക്ഷണം ചെയ്യും.

﴾31﴿ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യും حَتَّىٰ نَعْلَمَ നാം അറിയുന്നതുവരെ ٱلْمُجَٰهِدِينَ സമരശാലികളെ, ജിഹാദ് ചെയ്യുന്നവരെ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള وَٱلصَّٰبِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരെയും وَنَبْلُوَا۟ നാം പരീക്ഷിച്ചറിയു കയും (ചെയ്യുന്നതുവരെ) أَخْبَارَكُمْ നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങൾ.

ഓരോരുത്തരുടെയും എല്ലാ സ്ഥിതികളും സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, യുദ്ധം മുതലായ വിഷമഘട്ടങ്ങളെയും, മതസംബന്ധ മായ വിധിവിലക്കുകളെയും ഓരോരുത്തനും എങ്ങിനെ നേരിടുമെന്ന വസ്തുത അവന് അജ്ഞാതമല്ല. പക്ഷേ, ഓരോരുത്തരുടെയും നിലപാട് അനുഭവത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട് കാണുവാനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളത്രെ അവ. പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഓരോ വ്യക്തിയും സ്വീകരിച്ച നയവും നിലപാടുമനുസരിച്ചായിരിക്കും പ്രതിഫലം നൽക പ്പെടുന്നത്.

جهاد (ജിഹാദ്) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള കർത്തൃരൂപമത്രെ مجاهد(മുജാഹിദ്) യുദ്ധം, ധർമസമരം, പരമാവധി പരിശ്രമം എന്നൊക്കെയാണ് അതിന് അർത്ഥം. ദേഹംകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും, വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും നടത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാ ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങൾക്കും, ധർമസമരങ്ങൾക്കും ജിഹാദ് എന്ന് പറയാം. ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളത്പോലെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കക്ഷിയുടെയോ, വിഭാഗത്തിന്റെയോ പേരല്ല മുജാഹിദ്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَشَآقُّوا۟ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും, തങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗം വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം റസൂലിനോട് ചേരിപിരിയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവർ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും ഉപദ്രവം വരുത്തുകയില്ലതന്നെ. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അവൻ വഴിയെ ഫലശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്യും.

۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوٓا۟ أَعْمَـٰلَكُمْ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ ; റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ ; നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വ്യർത്ഥമാക്കിക്കളയുകയും അരുത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا۟ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും, പിന്നീട് തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായ നിലയിൽ (തന്നെ) മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തവർ, അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതേയല്ല.

﴿32﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ وَصَدُّوا۟ തടയുക (തട്ടുക, തിരിച്ചുവിടുകയും عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ നിന്ന് وَشَآقُّوا۟ ചേരിപിരിയുക (കക്ഷിതിരിയുക, ഭിന്നിക്കുക)യും ചെയ്ത ٱلرَّسُولَ റസൂലിനോട്, റസൂലുമായി مِنۢ بَعْدِ ശേഷം مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ അവർക്ക് വ്യക്തമായതിന്റെ ٱلْهُدَىٰ സൻമാർഗം لَن يَضُرُّوا۟ അവർ ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതേയല്ല ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിന് شَيْـًٔا യാതൊന്നും, ഒട്ടും وَسَيُحْبِطُ അവൻ (വഴിയെ) ഫലശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്യും أَعْمَـٰلَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ﴿33﴾ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ وَلَا تُبْطِلُوٓا۟ വ്യർത്ഥമാക്കുക(കേടുവരുത്തുക)യും ചെയ്യരുത്. أَعْمَـٰلَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ﴿34﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ وَصَدُّوا۟ തടയുകയും ചെയ്ത عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് ثُمَّ مَاتُوا۟ പിന്നെ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്ത وَهُمْ അവരായിരിക്കെ كُفَّارٌ അവിശ്വാസികൾ فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതേയല്ല لَهُمْ അവർക്ക്

ദുർന്നടപ്പുകളും, പാപങ്ങളും നിമിത്തം സൽക്കർമങ്ങൾ ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീർന്നേക്കും. ഓരോ പ്രവൃത്തിയും അല്ലാഹുവും റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം അതതിന്റെ യഥാരൂപത്തിൽ ഹൃദയശുദ്ധിയോടുകൂടി ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മരണത്തിനുമുമ്പ് ഏതവസരത്തിലും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാവുന്നതും, അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. പക്ഷേ, അവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് മരണപ്പെട്ടവരുടെ പാപങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ല. സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയുള്ള പശ്ചാത്താപം മാത്രമേ അവൻ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ.

فَلَا تَهِنُوا۟ وَتَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱلسَّلْمِ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ وَٱللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَـٰلَكُمْ ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ ആകയാൽ, (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾക്ക് ദൗർബല്യം പിണയുകയും, നിങ്ങൾ ഉന്നതൻമാരായിരിക്കെ (ശത്രുക്കളെ) സന്ധിക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെകൂടെ ഉണ്ടുതാനും. നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾക്കവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്കയില്ല തന്നെ.

﴿35﴾ فَلَا تَهِنُوا۟ ആകയാൽ നിങ്ങൾ ബലഹീനപ്പെടരുത് (നിങ്ങൾക്ക് ദൗർബ്ബല്യം പിണയരുത്) وَتَدْعُوٓا۟ നിങ്ങൾ വിളിക്കുക (ക്ഷണിക്കുക)യും إِلَى ٱلسَّلْمِ സമാധാനത്തിലേക്ക് (സന്ധിയിലേക്ക്) وَأَنتُمُ നിങ്ങളായിരിക്കെ, നിങ്ങളത്രെ ٱلْأَعْلَوْنَ ഉന്ന

തൻമാർ, കൂടുതൽ ഉയർന്നവർ وَٱللَّهُ അല്ലാഹു مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെയാണ്, കൂടെ യുണ്ട് وَلَن يَتِرَكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നതേയല്ല, മുറിച്ചുകളയുകയില്ല أَعْمَٰلَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമങ്ങളെ

ശത്രുപക്ഷത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുകയും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം, ശത്രുക്കളുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവർ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ചില സംഗതികൾ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ധൈര്യക്ഷയവും, ദുർബ്ബലമനഃസ്ഥിതിയും അവരെ തീണ്ടരുതെന്നും, ശത്രുക്കളോട് അങ്ങോട്ട് ചെന്ന് സന്ധിക്കപേക്ഷിക്കരുതെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട് എന്നും, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ല എന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്ക് ധൈര്യവും മനസ്സമാധാനവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്തായിരിക്കെ നിങ്ങൾക്ക് എന്തിന് ദൗർബല്യം നേരിടണം? അവന്റെ കക്ഷിയായിരിക്കുമല്ലോ വിജയികൾ (ألا إن حزب الله هم الغالبون) നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾതന്നെയായിരിക്കും ഉന്നതൻമാരായിക്കുക : وأنتم الأعلون إن كنتم مؤمنين എന്നൊക്കെയാണ് ഇത്മുഖേന സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. യാതൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും ശത്രുക്കളുമായി സന്ധിസംസാരങ്ങൾ നടത്തിക്കൂടാ എന്നല്ല ഈ വചനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അത് മുസ്‌ലിംകളുടെ ദുർബ്ബലമനഃസ്ഥിതിയിൽ നിന്നുളവാകുന്നതാവരുത്, അവരുടെ പവിത്രതയെ ഹനിക്കുന്നതുമാകരുത് എന്നത്രെ താൽപര്യം.

إِنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ أَمْوَٰلَكُمْ ﴿٣٦﴾

(36) നിശ്ചയമായും ഐഹികജീവിതം, കളിയും വിനോദവും തന്നെയാകുന്നു. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ നൽകുന്നതാണ്. നിങ്ങളോട് നിങ്ങളുടെ (മുഴുവൻ) സ്വത്തുകൾ അവൻ ചോദിക്കുന്നുമില്ല.

إِن يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا۟ وَيُخْرِجْ أَضْغَٰنَكُمْ ﴿٣٧﴾

(37) നിങ്ങളോട് അത് സ്വത്തുക്കൾ ചോദിക്കുകയും, അങ്ങനെ നിങ്ങളോട് കിണഞ്ഞാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങൾ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ വിദ്വേഷങ്ങളെ അത് പുറത്ത്കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും.

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْغَنِىُّ وَأَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ ۚ وَإِن تَتَوَلَّوْا۟ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوٓا۟ أَمْثَٰلَكُم ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ ഹേ ! കൂട്ടരേ, നിങ്ങൾ (ഇതാ) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവാൻ വേണ്ടി ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു ! എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ (ചിലർ) ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നവരുണ്ട്. ആർ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നുവോ അവൻ നിശ്ചയമായും തന്നോട്തന്നെയാണ് ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നതും. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനാകുന്നു ; നിങ്ങളോ (പരാശ്രയക്കാരായ) ദരിദ്രൻമാരുമാകുന്നു.നിങ്ങൾ (അനുസരിക്കാതെ) പിൻതിരിയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു ജനതയെ അവൻ പകരം കൊണ്ട് വരുന്നതാണ്. എന്നിട്ട്, അവർ നിങ്ങളപ്പോലെയുള്ളവരായിരിക്കയുമില്ല.

﴿36﴾ إِنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا നിശ്ചയമായും ഐഹിക ജീവിതം لَعِبٌ കളി(തന്നെ) യാകുന്നു وَلَهْوٌ വിനോദവും, അനാവശ്യവും وَإِن تُؤْمِنُوا۟ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം وَتَتَّقُوا۟ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും يُؤْتِكُمْ എന്നാലവൻ നിങ്ങൾക്ക് തരും أُجُورَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂലി (പ്രതിഫലം)കൾ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ നിങ്ങളോടവൻ ചോദിക്കുന്നുമില്ല, ചോദിക്കയുമില്ല أَمْوَٰلَكُمْ നിങ്ങളുടെ ധനങ്ങൾ, സ്വത്തുക്കൾ ﴿37﴾ إِن يَسْـَٔلْكُمُوهَا അവൻ നിങ്ങളോടത് ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം فَيُحْفِكُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളോട് കിണയുകയും, ഊന്നിച്ചോദിക്കുകയും تَبْخَلُوا۟ നിങ്ങൾ ലുബ്ധത(പിശുക്ക്) കാണിക്കും وَيُخْرِجْ അത് പുറത്ത് വരുത്തുകയും ചെയ്യും أَضْغَٰنَكُمْ നിങ്ങളുടെ വിദ്വേഷങ്ങളെ, ഉൾപകകളെ ﴿38﴾ هَٰٓأَنتُمْ ഹേ, നിങ്ങൾ هَٰٓؤُلَآءِ ഇക്കൂട്ടരാണ്, ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്, കൂട്ടരേ تُدْعَوْنَ നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു لِتُنفِقُوا۟ നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുവാൻ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ فَمِنكُم എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നിങ്ങളിലുണ്ട് مَّن يَبْخَلُ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്ന ചിലർ وَمَن يَبْخَلْ ആരെങ്കിലും

ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നതായാൽ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നു عَن نَّفْسِهِۦ തന്നോട് തന്നെ وَٱللَّهُ ٱلْغَنِيُّ അല്ലാഹു ധന്യനത്രെ, നിരാശ്രയനാണ് وَأَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ നിങ്ങൾ ദരിദ്രൻമാരുമാണ്, പരാശ്രയക്കാരാണ്. وَإِن تَتَوَلَّوْا۟ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പോകുന്ന പക്ഷം يَسْتَبْدِلْ അവൻ കൊണ്ടുവരും قَوْمًا ഒരു ജനതയെ غَيْرَكُمْ നിങ്ങളല്ലാത്ത ثُمَّ لَا يَكُونُوٓا۟ പിന്നെ (എന്നിട്ട്) അവരായിരിക്കയില്ല أَمْثَٰلَكُم നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർ

നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല (ولا يسألكم أموالكم) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം-തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളെക്കൂടി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ - ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്.

1) നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക് വലിയ വിഷമമൊന്നും വരാത്ത അളവിൽ ചിലവഴിക്കണമെന്നേ പറയുന്നുള്ളൂ. സകാത്ത് മുതലായ സ്വൽപം ചില നിർബന്ധ കടമകളും, അതിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ കഴിവിനുസരിച്ച് ചിലവഴിക്കണമെന്നും മാത്രമേ അവൻ നിർബന്ധിക്കുന്നുള്ളൂ.

2) അല്ലാഹുവിന്റെ ആവശ്യാർത്ഥം അവൻ നിങ്ങളോട് സ്വത്ത് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം നൻമക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നത്.

3) അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് സ്വത്ത് ചിലവഴിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് നിങ്ങളുടെ സ്വത്തല്ല, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതാണ്. അവൻ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ തന്നതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുവാൻ മാത്രമാണ് അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. 37-ാം വചനത്തിന്റെ ആശയത്തോട് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായിക്കാണുന്നത് ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനമാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.الله أعلم

ഏതായാലും, യുദ്ധം മുതലായ പൊതുകാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാനുള്ള ശക്തിമത്തായ ഒരു ആഹ്വാനമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. നല്ല വിഷയത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ കിണഞ്ഞാവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പിശുക്ക് കാണിക്കലും, ഹൃദയത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുള്ള വിദ്വേഷവും, ഉൾപ്പോരും വെളിക്കുചാടലും മിക്കവരുടെയും സ്വഭാവമാണെന്നും, ഈ സ്വഭാവം നന്നല്ലെന്നും, അത് തങ്ങൾക്ക് തന്നെ ദോഷകരമാണെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു. ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയല്ല, ചിലവഴിക്കുന്നവരുടെ സ്വന്തം നൻമക്ക് വേണ്ടിയാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവസാനം, നിങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെ പിൻതിരിയു

കയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് പകരം വേറൊരു ജനതയെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുമെന്ന ഒരു താക്കീതും ! അപ്പോൾ, ഈ ആഹ്വാനത്തിന്റെ ഗൗരവം എത്രമാത്രമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക !

يا ايها الذين آمنوا (വിശ്വസിച്ചവരേ) എന്ന് സംബോധനചെയ്തുകൊണ്ട് ആരംഭിച്ച 33-ാം വചനം തുടങ്ങി ഇതുവരെ സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ച് അല്ലാഹു പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കണം, സ്വന്തം പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഫലശൂന്യമാക്കാതിരിക്കണം, ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ ദൗർബല്യം കാണിക്കാതിരിക്കണം, വിശ്വാസത്തോടും സൂക്ഷ്മതയോടും ജീവിക്കണം, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കണം എന്നിങ്ങിനെ പലതും. എല്ലാം കാര്യകാരണങ്ങളോടുകൂടിതന്നെ അവരെ ഓർമപ്പെടുത്തി. അവസാനം ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ നിങ്ങൾ പിൻതിരിഞ്ഞുപോകുകയാണെങ്കിൽ, അക്കാരണം കൊണ്ട് ഈ പ്രസ്ഥാനം - ഇസ്‌ലാമിനെ നിലനിറുത്തുവാനുള്ള ഈ സംരംഭം - മുടങ്ങുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, അതിന് പറ്റിയ മറ്റൊരു ജനതയെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിക്കുമെന്നും താക്കീത് ചെയ്തു കൊണ്ടാണ് ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ സംഗതി മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു :

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَسَوْفَ يَأْتِى ٱللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ

يُجَـٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

സാരം : വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽ വല്ലവരും തന്റെ മതത്തെ വിട്ടുമടങ്ങി-ഭ്രഷ്ടരായി-പ്പോകുന്നതായാൽ, വഴിയെ അല്ലാഹു ഒരു ജനതയെ കൊണ്ടുവരും, അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും, അവർ അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യും. സത്യവിശ്വാസികളോട് എളിയവരും, അവിശ്വാസികളോട് ഗൗരവമുള്ളവരുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ അവർ സമരം ചെയ്യും. യാതൊരു ആക്ഷേപക്കാരന്റെ ആക്ഷേപവും അവർ ഭയപ്പെടുന്നതുമല്ല. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരായിരിക്കും അവർ) അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമത്രെ അത്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അത് അവൻ കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും, സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു. (സൂ:മാഇദഃ 54) പുതുതായി വരുന്ന ജനത നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവരായിരിക്കുകയില്ല. (ثم لا يكونوا أمثالكم) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്താണെന്നും, ആ ജനങ്ങളുടെ സവിശേഷത എന്തായിരിക്കുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം നബിﷺക്കും സ്വഹാബികൾക്കും ലഭിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, ആ കൃത്യം അവർ തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. കൽബി (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യ

പ്പെടുന്നു : മറ്റൊരു ജനതയെ പകരം കൊണ്ടുവരുമെന്നതിന് അല്ലാഹു ഒരു ഉപാധിവെച്ചിട്ടുള്ളത്, സ്വഹാബികളുടെ പിൻതിരിച്ചലാണല്ലോ. അവർ പിൻതിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. അത്കൊണ്ട് അവർക്ക് പകരം മറ്റൊരു കൂട്ടരെ കൊണ്ടുവന്നതുമില്ല. (فرضى الله عنهم ورضى عنا أجمعين)

ولله الحمد وله المنة والفضل